

hed at maatte advare imod det altfor vidtgaaende Forslag, som det ærede Medlem har stillet, alt for vidtgaaende under de nu foreliggende Forhold. Jeg tror, at saa længe vore Automobilsportsmænd ikke ere blevne forstandigere, end de nu ere, til at køre paa Landevejene, og saa længe Automobilerne ere saa kostbare og derfor en Luksus for en meget begrænset Kreds, hvad de endnu vedblivende ere, og saa længe som baade Kuske og Heste som Følge deraf ere alt for uvante med at se Automobiler paa vore Landeveje, vil det ikke være rigtigt at give Automobilkørselen fuldkommen fri. Men man skulde naturligvis arbejde hen derimod, og et forstandigt Skridt i den Henseende vil det jo, som jeg tidligere har sagt, være at følge den ærede Ordfører i hans Forslag under Nr. 32, saaledes at de langsommere kørende Automobiler kunde færdes frit — Saa maa jeg ogsaa sige, at det vilde være meget ønskeligt, om man vilde gaa til denne Udvidelse af Nattekørselen med en Maaned. Det er ganske sandt, at man kommer ud over de lyse Nætter, der bliver nogle mørke Nætter, i hvilke det bliver tilladt at køre med Automobiler, men det bliver ikke saa forfærdelig mange. Det vilde vist være det rigtigste, at man gjorde det lille Fremskridt i Retning af Frihed for Automobiler og arbejdede henimod, at man kunde vænne sig til at møde Automobiler ogsaa om Natten.

Ændringsforslag Nr. 45, stillet af den ærede Ordfører og det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds, gaar ud paa at rette Ordet „ønskes“ til Ordet „fornødent“. Sammenhængen dermed er den, at der nu staar, at naar den, som færdes med Hest og Vogn, ønsker, at Automobilisten skal hjælpe ham forbi Automobillet, skal Automobilisten gøre det. Man foreslaar Ordet „ønskes“ rettet til „fornødent“, fordi man finder det uklart, hvad det vil sige, at et Ønske udtales. Det synes mig at blive mere uklart, naar man siger „omfornødent“. Det drejer sig om et Skøn. Manden med Hesten og Manden med Automobillet kunne komme op at nappes om, hvorvidt det er fornødent eller ikke. Det forekommer mig at være en langt klarere Regel, at naar en Mand, som kører med Heste, ønsker, at Automobilisten skal hjælpe ham forbi Automobillet, skal Automobilisten gøre det, og jeg maa derfor foretrække denne Regel.

Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 46 forekommer mig at være noget for streng. Her kan jeg være enig med det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds. Jeg sy-

nes, det er rimeligt at overlade til Dommeren i paakommende Tilfælde enten at ikende en Bøde eller at fratage Chaufføren Retten til at køre. Saadan en bestemt Regel om, at i visse Tilfælde skal absolut Køreretten fratages Chaufføren, vil undertiden kunne virke for streng, tror jeg. Jeg er her meget glad ved at være enig med det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig), hvem jeg skylder Tak for de smukke Komplimenter og venlige Ytringer, som det ærede Medlem fremsatte angaaende Ministeriet. Jeg skal vel afholde mig fra efter Formandens Advarsel at komme ind paa en politisk Forhandling og indskrænke mig til denne dybtføjte Tak.

Tilbage har jeg kun at omtale to Forslag. Det ene er Forslaget om at lægge en Skat paa Automobiler. Som det her staar, skulde der lægges Skat baade paa Automobiler til privat og offentligt Brug. Hvad dette sidste angaar, synes det mig noget urimeligt at beskatte en Automobilroske, da dog intet Menneske vil falde paa at beskatte en Hesteroske. Da nu Automobiler, der anvendes som Drosker, baade ere bedre og hurtigere end Hesteroskerne, hvorfor skal der saa lægges Skat paa dem? Hvis man derimod vil indskrænke sig til at lægge Skat paa den egentlige Luksusbil, forekommer det mig, at da det i Forvejen er en saa dyr Historie at holde Luksusbil, kan det ikke genere dem, som overhovedet kunne tillade sig en saadan Fornøjelse, at svare nogen Skat deraf, saa det skal jeg have mindre imod.

Til Slutning kan jeg udtale min store Glæde over, at hele Udvalget i Ændringsforslag Nr. 50 har udtalt, at naar der idømmes Bøder ifølge denne Lov, skal der ved Fastsættelsen af Bødens Størrelse tages Hensyn til vedkommendes Formuesomstændigheder. Dette er en ganske overordentlig forstandig Bestemmelse, og det er min Bestræbelse at faa dette vedtaget ikke alene her, men ogsaa i andre Lovforslag, hvor der er Tale om Bøder. Thi det er jo klart, at naar man idømmer en fattig Mand og en rig Mand samme Bøde for samme Forseelse, er vel Ligheden i en vis Forstand sket Fyldest, men Retfærdigheden ikke paa nogen Maade. Idømmes en fattig Mand en Bøde paa 50 Kr., kan det være en ganske overordentlig streng Straf, som ikke alene er følelig for ham, men for hele hans Familie i lang Tid, medens det for en velhavende Mand kan være fuldkommen ligegyldigt og aldeles ikke vil føles, at han skal betale en saadan Bøde. Hvis man derfor skal være